

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji razširjeni senat)

z dne 15. novembra 2018*

„Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi, ki so bili proti PKK sprejeti v okviru boja proti terorizmu – Zamrznitev sredstev – Pristojnost Sveta – Možnost, da se organ tretje države opredeli kot pristojni organ v smislu Skupnega stališča 2001/931/SZVP – Dejanska podlaga odločb o zamrznitvi sredstev – Sklicevanje na teroristična dejanja – Sodni nadzor – Obveznost obrazložitve – Ugovor nezakonitosti“

V zadevi T-316/14,

Kurdistan Workers' Party (PKK), ki jo zastopajo A. van Eik, T. Buruma in M. Wijngaarden, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki sta ga sprva zastopala F. Naert in G. Étienne, nato F. Naert in H. Marcos Fraile, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki sta ga sprva zastopali C. Brodie in V. Kaye, nato C. Brodie in S. Brandon, nato C. Brodie, C. Crane in R. Fadoju, nato C. Brodie, R. Fadoju in P. Nevill ter nazadnje R. Fadoju, agenti,

in

Evropske komisije, ki sta jo sprva zastopala F. Castillo de la Torre in D. Gauci, nato D. Gauci, J. Norris-Usher in T. Ramopoulos ter nazadnje J. Norris-Usher, T. Ramopoulos in R. Tricot, agenti,

intervenienta,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 125/2014 z dne 10. februarja 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 714/2013 (UL 2014, L 40, str. 9) v delu, v katerem se ta akt nanaša na tožečo stranko, in drugih aktov, sprejetih pozneje, v delu, v katerem se nanašajo nanjo,

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji razširjeni senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen, predsednik, V. Kreuschitz, I. S. Forrester (poročevalec), sodnika, N. Póltorak, sodnica, in E. Perillo, sodnik,

sodna tajnica: K. Guzdek, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 16. aprila 2018

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Varnostni svet Združenih narodov je 28. septembra 2001 sprejel Resolucijo 1373 (2001) o določitvi široke strategije za boj proti terorizmu in zlasti proti financiranju terorizma.
- 2 Svet Evropske unije je, ker je menil, da je bilo za uveljavitev Resolucije 1373 (2001) Varnostnega sveta Združenih narodov potrebno ukrepanje Evropske unije, 27. decembra 2001 sprejel Skupno stališče 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 217). Natančneje, člen 2 Skupnega stališča 2001/931 določa zamrznitev denarnih sredstev in drugega finančnega premoženja ali gospodarskih virov oseb, skupin in subjektov, vpletenih v teroristična dejanja in vsebovanih na seznamu iz Priloge k temu skupnemu stališču.
- 3 Svet je za izvedbo ukrepov, navedenih v Skupnem stališču 2001/931, na ravni Unije istega dne sprejel Uredbo (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 207) in Sklep 2001/927/ES o določitvi seznama iz člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 (UL 2001, L 344, str. 83). Ime tožeče stranke na tem prvotnem seznamu ni bilo navedeno.
- 4 Svet je 2. maja 2002 sprejel Skupno stališče 2002/340/SZVP o posodobitvi Skupnega stališča 2001/931 (UL 2002, L 116, str. 75). S Prilogo k Skupnemu stališču 2002/340 je bil posodobljen seznam oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo omejevalni ukrepi iz Skupnega stališča 2001/931, v katerega je bilo med drugim vključeno ime tožeče stranke Kurdistan Workers' Party (PKK), ki je bila opredeljena tako: „Delavska stranka Kurdistana (PKK)“.
- 5 Svet je istega dne sprejel tudi Sklep 2002/334/ES o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 in razveljavitvi Sklepa 2001/927 (UL 2002, L 116, str. 33). S tem sklepom je bilo ime PKK vpisano na seznam iz člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 z enakimi besedami, kot so bile uporabljene v Prilogi k Skupnemu stališču 2002/340.
- 6 Ti instrumenti so se nato v skladu s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931 in členom 2(3) Uredbe št. 2580/2001 redno posodabljali. Ime PKK je bilo vedno ohranjeno na seznamih skupin in subjektov, za katere se uporabljajo omejevalni ukrepi iz navedenih instrumentov in prilog k tem instrumentom (v nadaljevanju: sporni sezname). Od 2. aprila 2004 je ime subjekta, vpisanega na sporne sezname, „Delavska stranka Kurdistana (PKK) (*alias* ‚KADEK‘, *alias* ‚KONGRA-GEL‘)“.
- 7 Svet je tako 10. februarja 2014 med drugim sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 125/2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 714/2013 (UL 2014, L 40, str. 9), s katero so omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni. Utemeljitev, priložena Izvedbeni uredbi št. 125/2014, temelji zlasti na odloku Home Secretary (minister za notranje zadeve,

Združeno kraljestvo) z dne 29. marca 2001 o prepovedi PKK na podlagi UK Terrorism Act 2000 (zakon Združenega kraljestva iz leta 2000 o terorizmu) (v nadaljevanju: odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve), kakor je bil dopolnjen z odlokom z dne 14. julija 2006, ki je začel veljati 14. avgusta 2006 in v katerem je bilo ugotovljeno, da sta „KADEK“ in „Kongra Gel Kurdistan“ drugi imeni za PKK (v nadaljevanju: odlok z dne 14. julija 2006); na odločbi vlade Združenih držav Amerike, v kateri je PKK opredeljena kot „tujja teroristična organizacija“ (foreign terrorist organisation) na podlagi člena 219 US Immigration and Nationality Act (ameriški zakon o priseljevanju in državljanstvu), kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: opredelitev kot FTO), in na sklepu vlade Združenih držav Amerike, v katerem je PKK opredeljena kot „izrecno opredeljen svetovni terorist“ (specially designated global terrorist) na podlagi Executive Order 13224 (predsedniški odlok št. 13224) (v nadaljevanju: opredelitev kot SDGT). V tej utemeljitvi je bil naveden tudi seznam številnih dogodkov med novembrom 2003 in oktobrom 2011, ki so bili opredeljeni kot teroristična dejanja in za katere naj bi bila domnevno odgovorna PKK, ter več sodb varnostnih sodišč Republike Turčije. Prvotni predmet te tožbe je bila Uredba št. 125/2014.

Postopek in nova dejstva med postopkom

- 8 Tožeča stranka je 1. maja 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo, s katero predlaga, naj se Izvedbena uredba št. 125/2014 v delu, v katerem se nanaša nanjo, razglasi za nično in naj se Uredba št. 2580/2001 zanjo ne uporabi.
- 9 V okviru pisnega dela postopka je Svet z dopisom z dne 15. septembra 2014 podal odgovor na tožbo, ki mu je med drugim priložil odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve, odlok z dne 14. julija 2006, opredelitev kot FTO, opredelitev kot SDGT, več letnih poročil Office of the US Coordinator for counterterrorism of the US Department of State (urad koordinatorja ZDA v boju proti terorizmu pri ministrstvu za zunanje zadeve ZDA) in več časopisnih člankov. Svet je nato z dopisom z dne 31. marca 2015 vložil dupliko, ki ji je med drugim priložil dele sodbe cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu, Francija) z dne 23. aprila 2013 in sodbe Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) z dne 21. maja 2014.
- 10 Evropska komisija je 8. septembra 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Sveta. Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 7. januarja 2015, ki ga je sprejel na podlagi člena 116(1) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991, temu predlogu za intervencijo ugodil. Komisija je 19. marca 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila intervencijsko vlogo. Tožeča stranka in Svet sta svoji stališči vložila v predpisanih rokih.
- 11 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska je 29. junija 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložilo predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Sveta. Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 12. avgusta 2015, ki ga je sprejel na podlagi člena 144(4) Poslovnika Splošnega sodišča, temu predlogu za intervencijo ugodil, pri čemer pa so bile pravice Združenega kraljestva omejene na tiste iz člena 116(6) Poslovnika z dne 2. maja 1991.
- 12 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 16. maja 2016, ki ga je sprejel na podlagi člena 70(1) Poslovnika, prekinil postopek do razglasitve sodb v zadevah A in drugi (C-158/14), Svet/LTTE (C-599/14 P) in Svet/Hamas (C-79/15 P). Po razglasitvi sodb z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202), z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), in z dne 26. julija 2017, Svet/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584), se je postopek v skladu s predpisi nadaljeval.

- 13 Splošno sodišče (tretji senat) je s sklepom z dne 5. septembra 2017, ki ga je sprejelo v okviru ukrepov procesnega varstva na podlagi člena 89(3)(c) Poslovnika, stranke pozvalo, naj predložijo svoja stališča o sodbah z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202), z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), in z dne 26. julija 2017, Svet/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 14 Tožeča stranka je 29. septembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča predložila svoje stališče o sodbah z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202), z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), in z dne 26. julija 2017, Svet/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584). Na eni strani trdi, da v sodbi z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202), ni dokončno odgovorjeno na pravna vprašanja, postavljena v okviru njenega prvega in drugega tožbenega razloga. Na drugi strani naj bi iz sodb z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), in z dne 26. julija 2017, Svet/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584), izhajalo, da seznama dogodkov, ki so opredeljeni kot teroristična dejanja, kot je seznam, uporabljen v obravnavanem primeru, ni mogoče šteti za odločbo pristojnega nacionalnega organa; da mora Svet v obrazložitvah, ki se nanašajo na odločbe organov tretjih držav, navesti elemente, ki dokazujejo, da je preveril spoštovanje pravice do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva tožeče stranke, česar naj v obravnavanem primeru ne bi naredil; in da je Svet, če od sprejetja nacionalnih odločb, ki so bile podlaga za prvotni vpis tožeče stranke na sporne sezname, preteče veliko časa, lahko dolžan predložiti dodatne dokaze, da upraviči ohranitev imena tožeče stranke na spornih seznamih. Tožeča stranka navaja tudi sodbo *cour d'appel de Bruxelles* (višje sodišče v Bruslju, Belgija) z dne 14. septembra 2017 (v nadaljevanju: sodba višjega sodišča v Bruslju), iz katere naj bi izhajalo, da tožeče stranke ni mogoče šteti za teroristično organizacijo in da ni mogoče šteti, da je za dejanja, pripisana Kurdistanskim sokolom svobode (TAK), odgovorna PKK.
- 15 Svet in Komisija sta 5. oktobra 2017 v sodnem tajništvu Sodišča vložila svoji stališči o sodbah z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202), z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), in z dne 26. julija 2017, Svet/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584). Trdita, da je treba prvi in drugi tožbeni razlog tožeče stranke zavrnil ob upoštevanju sodbe z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202). S sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), naj bi bilo poleg tega potrjeno, da se Svet za ohranitev imena tožeče stranke na spornih seznamih lahko opre na odločbe organov tretjih držav in na elemente, ki niso odločbe pristojnih državnih organov.
- 16 Z Izvedbeno uredbo (EU) št. 790/2014 z dne 22. julija 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 125/2014 (UL 2014, L 217, str. 1) so omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni, ne da bi bili razlogi za ohranitev njenega imena spremenjeni.
- 17 Tožeča stranka je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 20. avgusta 2014, predlagala, naj se ji dovoli, da svoje predloge prilagodi tako, da se bodo njeni tožbeni razlogi in njeni predlogi nanašali *mutatis mutandis* na Uredbo št. 790/2014 in na utemeljitev, ki ji je priložena. Svet z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 15. septembra 2014, predlogu tožeče stranke ni ugovarjal in je *mutatis mutandis* napotil na odgovor na tožbo.
- 18 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/513 z dne 26. marca 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 790/2014 (UL 2015, L 82, str. 1) in Sklepom Sveta (SZVP) 2015/521 z istega dne o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931, in razveljavitvi Sklepa 2014/483/SZVP (UL 2015, L 82, str. 107) so omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni.
- 19 Svet je z dopisom z dne 27. marca 2015, ki je bil tožeči stranki vročen 1. aprila 2015, tej stranki predložil utemeljitev ohranitve njenega imena na spornih seznamih. Svet je v dopisu z dne 27. marca 2015 na trditve tožeče stranke odgovoril, da to, da so med skupinami, ki se bojujejo proti skupini

„Islamska država“, skupine Kurdov, ne vpliva na njegovo presojo, da PKK izpolnjuje merila za uvrstitev na seznam iz Skupnega stališča 2001/931. Svet se je v utemeljitvi, priloženi temu dopisu, oprl na tri sklope nacionalnih odločb, in sicer, prvič, na odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve, kakor je bil dopolnjen z odlokom z dne 14. julija 2006, drugič, na opredelitev kot FTO in na opredelitev kot SDGT ter, tretjič, na sodbo z dne 2. novembra 2011 tribunal de grande instance de Paris (okrožno sodišče v Parizu, Francija), s katero je bil centre culturel kurde Ahmet Kaya (kurdski kulturni center Ahmet Kaya) obsojen zaradi sodelovanja v hudodelski združbi v okviru priprav na teroristično dejanje in zaradi financiranja teroristične dejavnosti, ki jo je v pritožbenem postopku potrdilo cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) s sodbo z dne 23. aprila 2013 in nato po pritožbi še Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) s sodbo z dne 21. maja 2014 (v nadaljevanju: francoske sodne odločbe). Svet je ugotovil, da je vsaka od nacionalnih odločb odločba pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 in da te odločbe še vedno veljajo. Nato je navedel, da je preučil, ali razpolaga z elementi, ki kažejo na to, da bi bilo treba ime PKK umakniti s spornih seznamov, in ugotovil, da nima nobenega takega elementa. Navedel je tudi, da razlogi za uvrstitev PKK na sporne sezname ostajajo veljavni, in ugotovil, da je treba ime PKK na teh seznamih ohraniti.

- 20 Poleg tega je priloga k utemeljitvi vsebovala opis vsake nacionalne odločbe, ki je vključevala predstavitev opredelitve pojma terorizem v nacionalnem pravu, opis uporabljivih nacionalnih upravnih in sodnih postopkov, povzetek zgodovine postopka in posledic zadevne nacionalne odločbe, povzetek ugotovitev pristojnih organov v zvezi s tožečo stranko, opis dejstev, na katera so se oprli navedeni pristojni organi, in ugotovitev, da ta dejstva pomenijo teroristična dejanja v smislu člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931. Navedena utemeljitev pa ni več vsebovala sklicevanj niti na sodbe varnostnih sodišč Republike Turčije niti na sezname dogodkov, opredeljenih kot teroristična dejanja, ki so bili domnevno pripisani tožeči stranki, kot so tisti, omenjeni v prejšnjih obrazložitvah.
- 21 Tožeča stranka je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 26. maja 2015, predlagala, naj se ji dovoli, da svoje predloge prilagodi tako, da bodo njeni tožbeni razlogi in njeni predlogi veljali *mutatis mutandis* za Izvedbeno uredbo 2015/513, Sklep 2015/521 in za njuno utemeljitev. Tožeča stranka v prilagoditveni vlogi med drugim trdi, da Svet ni upošteval razvoja dogodkov v zvezi z udeležbo PKK v boju proti skupini „Islamska država“. V zvezi z odlokom ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve izpodbija upoštevnost dejstva, da je bil ta po preverjanju potrjen decembra 2014, ker zahtevka za preverjanje ni vložila ona. Trdi tudi, da je v utemeljitvi navedeni opis dogodkov iz leta 2014, na katere se je oprl minister za notranje zadeve Združenega kraljestva, preveč nejasen, da bi bilo mogoče šteti, da so ti dogodki teroristična dejanja, za katera je odgovorna PKK. Zanima tudi odgovornost za te dogodke, ki naj bi jih storila skupina, ki ni PKK, in trdi, da teh dogodkov ni mogoče šteti za teroristična dejanja. Tožeča stranka glede opredelitve kot FTO in opredelitve kot SDGT trdi, da je opis dogodkov, ki se ji očitajo, preveč ohlapen tudi za to, da bi bilo mogoče šteti, da gre za teroristična dejanja, za katera je odgovorna PKK. Tožeča stranka glede francoskih sodnih odločb trdi, da jih ni mogoče upoštevati, ker se nanašajo na subjekt, ki ni PKK, in temeljijo na nepreverjenih informacijah.
- 22 Svet je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 12. junija 2015, predložil svoje stališče o vlogi za prilagoditev predlogov tožeče stranke. Svet je zlasti izpostavil, da je vprašljivo, ali je tožeča stranka spoštovala člen 44(1) Poslovnika z dne 2. maja 1991, in se *mutatis mutandis* skliceval na svoj odgovor na tožbo. Vendar Svet nikakor ni nasprotoval materialni razširitvi tožbe, ki jo je predlagala tožeča stranka.
- 23 Ime tožeče stranke je bilo nato po vsakem šestmesečnem preverjanju ohranjeno na spornih seznamih. Tožeča stranka je zato predlagala, naj se ji dovoli, da svoje predloge prilagodi tako, da se bodo njeni tožbeni razlogi in njeni predlogi *mutatis mutandis* nanašali na nove akte, ki jih je sprejel Svet.

- 24 Tako so z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/1325 z dne 31. julija 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2015/513 (UL 2015, L 206, str. 12) in Sklepom Sveta (SZVP) 2015/1334 z istega dne o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931, in razveljavitvi Sklepa 2015/521 (UL 2015, L 206, str. 61) omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni, ne da bi bili razlogi za ohranitev njenega imena spremenjeni.
- 25 Tožeča stranka je 15. septembra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila prilagoditveno vlogo v skladu s členom 86, od (2) do (4), Poslovnika, s katero je tožbo prilagodila, tako da ta zajema tudi razglasitev ničnosti Uredbe 2015/1325 in Sklepa 2015/1334 v delih, v katerih se ta akta nanašata nanjo. Svet je v stališču, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 8. oktobra 2015, navedel, da je s to prilagoditvijo seznanjen.
- 26 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/2425 z dne 21. decembra 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/1325 (UL 2015, L 334, str. 1) so omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni, ne da bi bili razlogi za ohranitev njenega imena spremenjeni.
- 27 Tožeča stranka je 18. februarja 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila prilagoditveno vlogo, s katero je tožbo prilagodila, tako da ta zajema tudi razglasitev ničnosti Uredbe 2015/2425 v delu, v katerem se ta nanaša nanjo. Svet je v stališču, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 15. marca 2016, navedel, da je s to prilagoditvijo seznanjen.
- 28 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2016/1127 z dne 12. julija 2016 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/2425 (UL 2016, L 188, str. 1) so omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni, ne da bi bili razlogi za ohranitev njenega imena spremenjeni.
- 29 Tožeča stranka je 9. septembra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila prilagoditveno vlogo, s katero je tožbo prilagodila, tako da ta zajema tudi razglasitev ničnosti Uredbe 2016/1127 v delu, v katerem se ta nanaša nanjo.
- 30 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2017/150 z dne 27. januarja 2017 o izvajanju člena 2(3) Uredbe št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2016/1127 (UL 2017, L 23, str. 3) so omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni, ne da bi bili razlogi za ohranitev njenega imena spremenjeni.
- 31 Tožeča stranka je 23. marca 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila prilagoditveno vlogo, s katero je tožbo prilagodila, tako da ta zajema tudi razglasitev ničnosti Uredbe 2017/150 v delu, v katerem se ta nanaša nanjo. Svet je v stališču, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 17. avgusta 2017, navedel, da je s to prilagoditvijo seznanjen. Poleg tega se je v utemeljitev trditve, da je treba tožbo zavrniti, skliceval na sodbe z dne 14. marca 2017, A in drugi (C-158/14, EU:C:2017:202), z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), in z dne 26. julija 2017, Svet/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 32 Z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2017/1420 z dne 4. avgusta 2017 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/150 (UL 2017, L 204, str. 3) in Sklepom Sveta (SZVP) 2017/1426 z istega dne o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931, in razveljavitvi Sklepa (SZVP) 2017/154 (UL 2017, L 204, str. 95) so omejevalni ukrepi, ki veljajo za tožečo stranko, ostali nespremenjeni, ne da bi bili razlogi za ohranitev njenega imena spremenjeni.

- 33 Tožeča stranka je 29. septembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila prilagoditveno vlogo, s katero je tožbo prilagodila, tako da ta zajema tudi razglasitev ničnosti Uredbe 2017/1420 in Sklepa 2017/1426 v delih, v katerih se ta akta nanašata nanjo. Svet je v stališču, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 27. oktobra 2017, navedel, da je s to prilagoditvijo seznanjen. Poleg tega Svet glede sodbe višjega sodišča v Bruslju navaja, da ta sodba ne povzroča dvoma o opredelitvi tožeče stranke kot teroristične organizacije. Prvič, iz zadevne sodbe naj bi bilo razvidno, da je neopredelitev PKK kot teroristične organizacije posledica posebnosti belgijskega kazenskega prava. Drugič, v sodbi višjega sodišča v Bruslju naj bi bilo poudarjeno, da so bila nasilna dejanja storjena v okviru spopada med tožečo stranko in turškimi oblastmi od konca ustavitve ognja leta 2015. Tretjič, cour d'appel de Bruxelles (višje sodišče v Bruslju) naj bi sicer ugotovilo, da na podlagi spisa ni mogoče z gotovostjo trditi, da je za dejanja TAK odgovorna PKK, da pa je v sodbi omenjena nemška sodna odločba, v kateri je ugotovljeno nasprotno.
- 34 Splošno sodišče je na predlog tretjega senata na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 35 Splošno sodišče je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka.
- 36 Stranke so na obravnavi 16. aprila 2018 podale ustne navedbe in odgovorile na ustna vprašanja Splošnega sodišča. Tožeča stranka je ob tej priložnosti Splošno sodišče obvestila, da umika prvi tožbeni razlog, pri čemer je opozorila na svoje stališče o pomembnosti mednarodnega humanitarnega prava za razlago pojma teroristično dejanje, kar je bilo zabeleženo v zapisniku obravnave. Po obravnavi je bil ustni del postopek končan in začelo se je posvetovanje o tej zadevi.

Predlogi strank

- 37 Tožeča stranka po prilagoditvah svojih predlogov Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izvedbene uredbe št. 125/2014, št. 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 in 2017/1420, sklepe 2015/521, 2015/1334 in 2017/1426 ter k njim priložene obrazložitve v delu, v katerem se nanašajo nanjo (v nadaljevanju: izpodbijani akti), razglasi za nične;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 38 Svet ob podpori Komisije in Združenega kraljestva Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo v celoti zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Vsebinska presoja

- 39 Tožeča stranka v utemeljitev svojih predlogov za razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov v bistvu navaja osem tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog, ki ga je tožeča stranka na obravnavi umaknila, se nanaša na kršitev mednarodnega vojnega prava. Natančneje, tožeča stranka trdi, da je Skupno stališče 2001/931 v nasprotju z mednarodnim humanitarnim pravom, ker se nanaša na akte, ki v okviru oboroženih spopadov niso mednarodni, ne pomenijo vojnih zločinov in so legitimni na podlagi prava o oboroženih spopadih. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931, ker je PKK opredeljena kot teroristična skupina. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, ker naj izpodbijani akti ne bi temeljili na odločbi pristojnega nacionalnega organa. Izpodbijane akte naj bi bilo treba med drugim razglasiti za nične, ker delno temeljijo na odločbah tretjih držav. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 51 Listine

o temeljnih pravicah Evropske unije, ker naj bi izpodbijani akti delno temeljili na informacijah, pridobljenih z mučenjem ali slabim ravnanjem. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931, ker naj Svet ne bi ustrezno preveril uvrstitve imena PKK na sporne sezname. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel sorazmernosti in subsidiarnosti. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 296 PDEU. Osmi tožbeni razlog pa se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva.

40 Splošno sodišče meni, da je koristno najprej preučiti sedmi tožbeni razlog.

Sedmi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

41 Tožeča stranka s sedmim tožbenim razlogom v bistvu trdi, da je Svet kršil svojo obveznost obrazložitve s tem, da ni navedel dejanskih in natančnih razlogov, na podlagi katerih se je po preverjanju odločil, da ime PKK ohrani na spornih seznamih. Natančneje, tožeča stranka trdi, da Svet ni pojasnil, zakaj so nacionalne odločbe, s katerimi je utemeljil ohranitev imena PKK na spornih seznamih, odločbe pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931; da ni navedel obrazložitve teh odločb; da ni preučil, ali je mogoče dogodke, na katere so se oprli nacionalni organi, opredeliti kot teroristična dejanja v smislu Skupnega stališča 2001/931, in da ni navedel, zakaj naj bi navedene odločbe zadostovale za utemeljitev ohranitve omejevalnih ukrepov proti PKK. Poleg tega naj Svet glede opredelitve kot FTO in opredelitve kot SDGT ne bi preučil, ali v Združenih državah obstajajo učinkovita postopkovna jamstva.

42 Svet te trditve izpodbija in meni, da utemeljitev izpodbijanih aktov ob upoštevanju teh aktov samih zadošča za izpolnitev njegove obveznosti obrazložitve. Natančneje, razlogi, na podlagi katerih je bil izveden prvotni vpis imena tožeče stranke na sporne sezname, naj bi ostali veljavni. Glede odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve se Svet sklicuje na sodbo z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet (T-256/07, EU:T:2008:461), ki se nanaša na isti sklep in v kateri je Splošno sodišče ugotovilo, da je Svet izpolnil svojo obveznost obrazložitve s sklicevanjem na ta sklep in na seznam dogodkov, opredeljenih kot teroristična dejanja. Glede opredelitev kot FTO in SDGT Svet trdi zlasti, da so bili elementi utemeljitve dovolj natančni, da so tožeči stranki omogočili uveljavljanje pravnih sredstev pri pristojnih nacionalnih organih, in da je z navedbami, ki so bile podane, izpolnjena njegova obveznost obrazložitve, kot je določena v sodbah z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), in z dne 26. julija 2017, Svet/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584).

43 V zvezi s tem je treba spomniti, da je obveznost obrazložitve akta, ki posega v položaj, kot je določena v členu 296, drugi odstavek, PDEU in v členu 41(2)(c) Listine o temeljnih pravicah, ki je nujno povezana z načelom spoštovanja pravice do obrambe, pri čemer je njen namen po eni strani dati zadevni osebi na voljo dovolj podatkov, da ugotovi, ali je akt dobro utemeljen in ali vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi ta lahko izpodbijala njegovo veljavnost pred sodiščem Unije, in po drugi strani temu omogočiti izvajanje nadzora nad zakonitostjo navedenega akta (glej sodbi z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 29 in navedena sodna praksa, ter z dne 28. maja 2013, Trabelsi in drugi/Svet, T-187/11, EU:T:2013:273, točka 66 in navedena sodna praksa).

44 V obrazložitvi takega akta morajo tako biti vsekakor navedena dejstva in pravni preudarki, ki so za namen akta bistvenega pomena (glej sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 30 in navedena sodna praksa).

45 Zato se morata v skladu z dobro ustaljeno sodno prakso tako obrazložitev prvotnega sklepa o zamrznitvi sredstev kot obrazložitev poznejših sklepov nanašati tako na pravne pogoje za uporabo Skupnega stališča 2001/931 in Uredbe št. 2580/2001 kot na posebne in konkretne razloge, iz katerih Svet pri svojem izvrševanju diskrecijske pravice za presojo meni, da se mora ukrep zamrznitve sredstev nanašati na zadevni subjekt (glej v tem smislu sodbe z dne 15. novembra 2012, Svet/Bamba,

C-417/11 P, EU:C:2012:718, točka 52; z dne 16. oktobra 2014, LTTE/Svet, T-208/11 in T-508/11, EU:T:2014:885, točka 162, in z dne 25. marca 2015, Central Bank of Iran/Svet, T-563/12, EU:T:2015:187, točka 55).

- 46 Zato mora Svet – razen če nujni razlogi, ki se nanašajo na varnost ali vodenje mednarodnih odnosov Unije ali njenih držav članic, nasprotujejo temu, da se sporočijo nekateri elementi – osebo ali subjekt, na katerega se nanašajo omejevalni ukrepi, seznaniti s specifičnimi in konkretnimi razlogi, iz katerih meni, da je bilo te ukrepe treba sprejeti. Tako mora navesti dejanske in pravne elemente, na katerih temelji pravna utemeljitev zadevnih ukrepov, in preudarke, na podlagi katerih je te ukrepe sprejel (sodba z dne 9. julija 2009, Melli Bank/Svet, T-246/08 in T-332/08, EU:T:2009:266, točka 144).
- 47 Poleg tega mora biti obrazložitev prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil sprejet. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, značilnosti navedenih razlogov in interes za pojasnila, ki bi ga lahko imeli naslovniki akta ali druge osebe, ki jih ukrep neposredno in posamično zadeva (sodba z dne 12. decembra 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Svet, T-228/02, EU:T:2006:384, točka 141; glej tudi sodbo z dne 16. oktobra 2014, LTTE/Svet, T-208/11 in T-508/11, EU:T:2014:885, točka 159 in navedena sodna praksa). Ni treba, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na besedilo tega člena, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Natančneje, akt, ki posega v položaj, je dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ki ji omogoča, da razume obseg ukrepa, sprejetega v zvezi z njo (sodba z dne 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Svet, C-548/09 P, EU:C:2011:735, točka 82).
- 48 Tako določena obveznost obrazložitve je bistveno načelo prava Unije, od katerega so mogoča odstopanja zgolj iz nujnih razlogov. Zato je treba obrazložitev načeloma sporočiti zadevni osebi hkrati z aktom, ki posega v njen položaj, neobstoja obrazložitve pa ni mogoče popraviti s tem, da se zadevna oseba z razlogi za akt seznanijo med postopkom pred sodiščem Unije (sodba z dne 7. decembra 2011, HTTS/Svet, T-562/10, EU:T:2011:716, točka 32).
- 49 Sodišče Unije mora zato v zvezi s sklepi o ohranitvi omejevalnih ukrepov v zvezi z neko osebo ali subjektom predvsem preveriti, prvič, ali je izpolnjena obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU in ali so torej navedeni razlogi dovolj natančni in konkretni ter, drugič, ali so ti razlogi podkrepljeni (glej sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 70 in navedena sodna praksa).
- 50 V tem smislu je treba pojasniti, da lahko zadevna oseba ali subjekt v okviru tožbe, vložene zoper ohranitev njenega imena na spornem seznamu, izpodbija vse elemente, na katere se Svet opre, da bi dokazal, da tveganje njene vpletenosti v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, ne glede na to, ali so bili ti elementi pridobljeni iz nacionalne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organi, ali iz drugih virov. Svet mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost navedenih dejstev, sodišče Unije pa mora preveriti njihovo vsebinsko pravilnost (glej sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 51 Spomniti je treba, da člen 1 Skupnega stališča 2001/931 uvaja razlikovanje med prvotno uvrstitvijo osebe ali subjekta na sporni seznam iz njegovega odstavka 4 na eni strani in ohranitvijo na tem seznamu osebe ali subjekta, ki je na njem že naveden, iz odstavka 6 na drugi (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 58).
- 52 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da je pri preverjanju, ali je ime neke osebe ali subjekta treba obdržati na spornem seznamu, pomembno, ali se je dejansko stanje od vpisa imena te osebe ali tega subjekta na ta seznam ali od prejšnjega preverjanja spremenilo toliko, da na njegovi podlagi ni več mogoče sprejeti enakega sklepa glede vpletenosti zadevne osebe v teroristične dejavnosti (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 46). Iz te sodne prakse izhaja, da lahko Svet v okviru

preverjanja iz člena 1(6) Skupnega stališča 2001/931 zadevno osebo ali subjekt ohrani na spornem seznamu, če ugotovi, da še vedno obstaja tveganje njene vpletenosti v teroristične dejavnosti, s katerimi je bila upravičena njena prvotna uvrstitev na ta seznam. Ohranitev imena osebe ali subjekta na spornem seznamu tako v bistvu pomeni ohranitev prvotne uvrstitve (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 51).

- 53 Dalje, če ob upoštevanju preteklega časa in glede na spremembe razmer v obravnavani zadevi zgolj na podlagi dejstva, da nacionalna odločba, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev, ostane veljavna, ni več mogoče ugotoviti, da tveganje vpletenosti zadevne osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, se mora Svet pri ohranitvi imena te osebe ali tega subjekta na tem seznamu opreti na posodobljeno presojo položaja, ob upoštevanju novejših dejstev, ki kažejo na to, da to tveganje še vedno obstaja (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 54).
- 54 Ob upoštevanju teh načel je treba preizkusiti zadostnost obrazložitve v zvezi z izpodbijanimi akti.
- 55 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da se utemeljitev v zvezi z izvedbenima uredbama št. 125/2014 in št. 790/2014 glede strukture in vsebine razlikuje od uredb 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 in 2017/1420 ter sklepov 2015/521, 2015/1334 in 2017/1426. Glede na te razlike je treba ta sklopa izpodbijanih aktov obravnavati ločeno.

Izvedbeni uredbi št. 125/2014 in št. 790/2014

- 56 Najprej je treba ugotoviti, da je izvedbenima uredbama št. 125/2014 in št. 790/2014 priložena enaka utemeljitev, ki je strukturirana na naslednji način.
- 57 Prvič, Svet povzema zgodovino dejavnosti PKK od njene ustanovitve leta 1978. Natančneje, Svet navaja, da je PKK od leta 1984 storila številna teroristična dejanja, pri čemer naj bi se ta dejanja nadaljevala, ne glede na ustavitve ognja, ki jih je PKK enostransko razglasila po letu 2009. Svet nato navaja seznam 69 dogodkov, storjenih med 14. novembrom 2003 in 19. oktobrom 2011, ki jih pripisuje PKK in jih opredeljuje kot teroristična dejanja v smislu člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931.
- 58 Drugič, Svet navaja, da je PKK predmet odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve, ki je bil sprejet 29. marca 2001, o prepovedi PKK v skladu z zakonom Združenega kraljestva iz leta 2000 o terorizmu in da gre za sklep pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Navaja tudi, da je ta sklep redno preverjal upravni odbor in da je še vedno v veljavi.
- 59 Tretjič, Svet ugotavlja, da so ameriški organi PKK opredelili kot FTO na podlagi člena 219 ameriškega zakona o priseljevanju in državljanstvu ter kot SDGT na podlagi predsedniškega odloka št. 13224, in ti opredelitvi šteje za odločbe pristojnih organov v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Navaja tudi, da je zoper ti opredelitvi mogoča pritožba v Združenih državah in da ostajata v veljavi.
- 60 Nazadnje, Svet ugotavlja, da je bila PKK predmet več sodb varnostnih sodišč Republike Turčije.
- 61 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da se je Svet pri ohranitvi imena tožeče stranke na spornih seznamih oprl na eni strani na ohranitev v veljavnosti odločb, ki so opredeljene kot odločbe pristojnih organov v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, ter na drugi strani na svojo presojo glede vrste dogodkov, ki so bili pripisani PKK in opredeljeni kot teroristična dejanja v smislu člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931.
- 62 Preden se preuči, ali je Svet zadostno navedel posebne in konkretne razloge, iz katerih je menil, da je treba ime tožeče stranke ohraniti na spornih seznamih, je treba najprej preizkusiti, ali je obrazložitev v zvezi s presojo narave odločb, na katere se je oprl Svet, zadostna.

– *Obstoj odločb pristojnih organov v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931*

- 63 V zvezi s tem je treba, prvič, ugotoviti, da Svet v odgovoru na tožbo izrecno priznava, da niti seznam dogodkov, ki so opredeljeni kot teroristična dejanja, niti sodbe varnostnih sodišč Republike Turčije ne pomenijo odločb pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 (odgovor na tožbo, točki 56 in 119).
- 64 Drugič, glede opredelitve kot FTO in opredelitve kot SDGT je v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, iz sodne prakse razvidno, da pojem „pristojni organ“ v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 ne zajema zgolj organov držav članic, temveč lahko načeloma vključuje tudi organe tretjih držav (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 22).
- 65 Vendar je iz sodne prakse razvidno tudi, da mora Svet, preden se opre na odločbo organa tretje države, preveriti, ali je bila ta odločba sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 24). Svet mora zato v obrazložitvi odločb o zamrznitvi sredstev predložiti informacije, na podlagi katerih je mogoče šteti, da je preveril spoštovanje teh pravic (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 31). Za to zadostuje, da Svet v utemeljitvi odločbe o zamrznitvi sredstev na kratko navede razloge, iz katerih meni, da je bila odločba tretje države, na katero se namerava opreti, sprejeta ob spoštovanju pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 33).
- 66 Vendar je treba ugotoviti, da utemeljitev v zvezi z izvedbenima uredbama št. 125/2014 in št. 790/2014 ne vsebuje nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, da je Svet dejansko preveril, ali sta bili opredelitvi kot FTO in SDGT sprejeti ob spoštovanju pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva. Svet se torej ne more omejiti, kot je to storil v obravnavanem primeru, na teoretično ugotovitev – ne da bi navedel dodatna pojasnila o poteku zadevnih postopkov – da je zoper opredelitev kot FTO mogoče na podlagi ameriškega prava vložiti sodna pravna sredstva, medtem ko je za opredelitev kot SDGT mogoče na podlagi ameriškega prava vložiti upravna in sodna pravna sredstva. Na podlagi obrazložitve izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014 torej ni mogoče ugotoviti, ali je Svet izpolnil obveznost preveritve, ki jo ima v zvezi s tem.
- 67 Poleg tega v utemeljitvi izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014 ni navedeno, zakaj je Svet štel, da opredelitvi kot FTO in SDGT pomenita odločbi pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. V utemeljitvi tako ni pojasnjeno, zakaj je opredelitvi kot FTO in SDGT mogoče šteti za „začetek preiskave ali pregon zaradi terorističnega dejanja, poskusa ali omogočanja takega dejanja ali sodelovanja pri njem s podlago na trdnih in zaupanja vrednih dokazih ali indicij ali obsodbe za taka dejanja“ v smislu Skupnega stališča 2001/931. Nikjer v utemeljitvi tudi ni navedeno, da je Svet dejansko preučil, ali konkretna dejstva, na katera so se oprli ameriški organi, spadajo v okvir pojma terorističnega dejanja v smislu člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931. Na podlagi obrazložitve v zvezi z izvedbenima uredbama št. 125/2014 in št. 790/2014 torej ni mogoče ugotoviti, ali je Svet izpolnil obveznost preveritve, ki jo ima v zvezi s tem.
- 68 Tretjič, glede odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve je treba ugotoviti, da Svet nikakor ni obrazložil, zakaj je štel, da ta sklep pomeni odločbo pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931. Natančneje, utemeljitev izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014 ne vsebuje nobenega opisa razlogov, s katerimi je podprt odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve, in nobene navedbe, da je Svet dejansko preveril, ali konkretna dejstva, na katera se je oprl minister Združenega kraljestva za notranje zadeve, spadajo v okvir pojma terorističnega dejanja v smislu člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931. V zvezi s tem sodba z dne 23. oktobra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Svet (T-256/07, EU:T:2008:461), ki jo navaja Svet v odgovoru na tožbo, v obravnavanem primeru ni upoštevna, saj v navedeni zadevi tožeča stranka ni izpodbijala opredelitve odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve kot odločbe pristojnega nacionalnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931.

– Posebni in konkretni razlogi za ohranitev imena tožeče stranke na spornih seznamih

- 69 Tudi če bi se ugotovilo, da je Svet izpolnil svojo obveznost obrazložitve v zvezi z obstojem vsaj ene odločbe pristojnega nacionalnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, je treba spomniti, da če ob upoštevanju preteklega časa in glede na spremembe razmer v obravnavani zadevi zgolj na podlagi dejstva, da nacionalna odločba, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev, ostane veljavna, ni več mogoče ugotoviti, da tveganje vpletenosti zadevne osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, se mora Svet pri ohranitvi te osebe ali tega subjekta na tem seznamu opreti na posodobljeno presojo položaja, ob upoštevanju novejših dejanskih elementov, ki kažejo na to, da to tveganje še vedno obstaja (glej sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 70 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je med sprejetjem odločb, ki so bile podlaga za prvotno uvrstitev imena tožeče stranke na sporne sezname, in sprejetjem izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014 minilo veliko časa, tako kot med prvotnim vpisom imena tožeče stranke na sporne sezname in sprejetjem teh aktov. Namreč, odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve je bil sprejet leta 2001, PKK je bila opredeljena kot FTO leta 1997 in kot SDGT leta 2001 in njeno ime je bilo na sporne sezname prvič vpisano leta 2002, izvedbeni uredbi št. 125/2014 in 790/2014 pa sta bili sprejeti leta 2014. Tak časovni razmik več kot desetih let sam po sebi zadostuje za ugotovitev, da presoja iz odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve ter opredelitvi kot FTO in SDGT niso več zadoščale za presojo nadaljevanja obstoja tveganja vpletenosti tožeče stranke v teroristična dejanja na dan sprejetja teh aktov.
- 71 Dalje, kot je Svet navedel v utemeljitvi izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014, je tožeča stranka od leta 2009 enostransko razglasila več ustavitvev ognja. Poleg tega je tožeča stranka, čeprav to v utemeljitvi izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014 ni navedeno, pravilno poudarila, da so med PKK in turško vlado v letih 2012 in 2013 potekala mirovna pogajanja. Natančneje, Abdullah Öcalan je 21. marca 2013 pozval k miru. V sporočilu za medije z dne 21. marca 2013 sta visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Catherine Ashton ter komisar za širitev in evropsko sosedsko politiko Štefan Füle sprejela skupno izjavo, s katero sta pozdravila poziv A. Öcalana, naj PKK odloži orožje in se umakne prek turških mej, njegovo spodbudo, naj si vse strani vztrajno prizadevajo za mir in blaginjo vseh državljanov Turčije, ter njegovo polno podporo mirovnemu procesu.
- 72 Svet bi zato moral ohranitev imena PKK na spornih seznamih opreti na novejši elemente, ki bi dokazovali, da tveganje vpletenosti tožeče stranke v teroristične dejavnosti še vedno obstaja. Zato je treba ugotoviti, da čeprav so odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve ter opredelitvi kot FTO in SDGT še vedno v veljavi, sami po sebi ne pomenijo zadostne pravne podlage za utemeljitev izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014 v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko.
- 73 Res je, da se Svet v utemeljitvi izvedbenih uredb št. 125/2014 in št. 790/2014 po eni strani opira tudi na to, da so skupine, povezane s PKK, storile teroristične napade kljub enostranskemu prenehanju ognja, omenjenem v točki 71 zgoraj, in po drugi strani na seznam 69 dogodkov, ki so opredeljeni kot teroristična dejanja in pripisani PKK ter ki so poznejši od sprejetja odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve in opredelitev kot FTO in SDGT. Iz spisa ni razvidno, da so vir teh dogodkov odločbe pristojnih organov držav članic.
- 74 V zvezi s tem je na eni strani iz sodne prakse razvidno, da čeprav se s členom 1(6) Skupnega stališča 2001/931 zahteva, da Svet najmanj enkrat na šest mesecev opravi „preverja[nja]“, da se prepriča, da je „zadržanje“ osebe ali subjekta, ki je že bil uvrščen na ta seznam na podlagi nacionalne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organ, na navedenem seznamu še vedno utemeljeno, se s tem členom ne zahteva, da mora biti vsak nov element, na katerega se sklicuje Svet pri utemeljevanju zadržanja imena zadevne

osebe ali subjekta na spornem seznamu, predmet nacionalne odločbe, ki jo je pristojni organ sprejel po sprejetju odločbe, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev (sodba z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 62).

- 75 Na drugi strani je iz sodne prakse razvidno tudi, da lahko zadevna oseba ali subjekt v okviru tožbe, vložene zoper ohranitev njegovega imena na spornem seznamu, izpodbija vse elemente, na katere se Svet opre, da bi dokazal, da tveganje vpletenosti te osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, ne glede na to, ali so bili ti elementi pridobljeni iz nacionalne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organi, ali iz drugih virov. Svet mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost navedenih dejstev, sodišče Unije pa mora preveriti njihovo vsebinsko pravilnost (glej sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 76 V obravnavanem primeru v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, Svetu torej nič ne prepoveduje, da se opre na informacije, ki ne izhajajo iz odločb pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 in na podlagi katerih tožeči stranki pripiše dogodke, ki jih opredeli kot teroristična dejanja, da bi njeno ime ohranil na spornih seznamih.
- 77 Ker pa tožeča stranka v okviru te tožbe izpodbija resničnost nekaterih od teh dogodkov, odgovornost PKK za njih ali okoliščine, v katerih naj bi bili storjeni, mora Svet dokazati utemeljenost zatrjevanih dejstev, Splošno sodišče pa preveriti njihovo vsebinsko pravilnost na podlagi sodne prakse, navedene v točki 75 zgoraj.
- 78 Vendar skopost informacij, vsebovanih v utemeljitvi, Splošnemu sodišču ne omogoča izvedbe sodnega nadzora v zvezi z dogodki, ki jih izpodbija tožeča stranka. Kot navaja tožeča stranka, je namreč treba ugotoviti, da utemeljitev v zvezi z izvedbenima uredbama št. 125/2014 in št. 790/2014 ne vsebuje nobenih elementov, na katere se je Svet oprl pri ugotovitvi, da so zadevni dogodki dokazani, da jih je mogoče pripisati tožeči stranki in da izpolnjujejo vsa merila iz člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931.
- 79 Glede dogodkov, katerih resničnosti in pripisljivosti tožeča stranka ne izpodbija, je treba ugotoviti, da so bili zgodnejši od mirovnih pogajanj, navedenih v točki 71 zgoraj, zato ne morejo odpraviti nezadostne obrazložitve, navedene v točki 72 zgoraj.

– Sklep

- 80 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da Svet v zvezi z obrazložitvenima uredbama št. 125/2014 in št. 790/2014 ni niti zadostno utemeljil svoje presoje obstoja ene ali več odločb pristojnih organov v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931 niti zadostno navedel posebnih in konkretnih razlogov za ohranitev imena tožeče stranke na spornih seznamih. Zato je treba ugotoviti, da sta izvedbeni uredbi št. 125/2014 in št. 790/2014 nezadostno obrazloženi.

Izvedbene uredbe 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 in 2017/1420 ter sklepi 2015/521, 2015/1334 in 2017/1426

- 81 Najprej je treba ugotoviti, da je utemeljitev, ki je priložena izvedbenim uredbam 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 in 2017/1420 ter sklepom 2015/521, 2015/1334 in 2017/1426, enaka in da je strukturirana, kot sledi.
- 82 Svet v utemeljitvi najprej navaja, da se je oprl na obstoj odločb, ki jih šteje za odločbe pristojnega organa v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, in sicer na odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve, kakor je bil dopolnjen z odlokom z dne 14. julija 2006; opredelitev kot FTO in opredelitev kot SDGT ter na francoske sodne odločbe. Svet v zvezi s tem navaja, da je preučil

dejstva, na katerih te odločitve temeljijo, in ugotovil, da ta dejstva vsekakor spadajo v okvir pojmov „teroristična dejanja“ ter „skupine in organizacije, vpletene v teroristična dejanja“ v smislu člena 1(2) in (3) Skupnega stališča 2001/931 (utemeljitev, točke od 1 do 7).

- 83 Dalje, Svet ugotavlja, da navedene odločbe pristojnih organov ostajajo v veljavi. Svet poleg tega navaja, da je preučil, ali razpolaga z elementi, ki kažejo na to, da bi bilo treba ime PKK umakniti s spornih seznamov, in trdi, da nima nobenega takega elementa. Meni tudi, da razlogi za uvrstitev imena PKK na sporne sezname ostajajo relevantni (utemeljitev, točke od 8 do 10).
- 84 Svet je na podlagi navedenega ugotovil, da je treba ime PKK ohraniti na spornih seznamih (utemeljitev, točka 11).
- 85 Poleg tega utemeljitev vsebuje natančen opis vsake od odločb pristojnih nacionalnih organov, ki so navedene v točki 82 zgoraj, pri čemer vključuje predstavitev opredelitve pojma terorizem v nacionalnem pravu, opis uporabljivih nacionalnih upravnih in sodnih postopkov, povzetek zgodovine postopka in posledic zadevne nacionalne odločbe, povzetek ugotovitev pristojnih organov v zvezi s tožečo stranko, opis dejstev, na katera so se oprli navedeni pristojni organi, ter ugotovitev, da ta dejstva pomenijo teroristična dejanja v smislu člena 1(3) Skupnega stališča 2001/931.
- 86 Prvič, glede priloge A k utemeljitvi, ki se nanaša na odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve, Svet v njej tako med drugim navaja, da je bil ta odlok sprejet leta 2001, ker je takratni minister Združenega kraljestva za notranje zadeve na podlagi razlogov, ki jih je imel, menil, da je PKK storila teroristična dejanja v smislu člena 1(2) Skupnega stališča 2001/931 in da je pri teh dejanjih sodelovala (točke 3, 4 in 16). Svet v zvezi s tem navaja, da so zadevna teroristična dejanja zajemala teroristična dejanja, ki so bila od leta 1984 pripisana PKK, in da je PKK v začetku devetdesetih let 19. stoletja uporabila teroristično kampanjo, ki se je nanašala na interese in investicije zahoda, da bi povečala pritisk na turško vlado. Poudarja, da čeprav se zdi, da je PKK med letoma 1995 in 1999 to kampanjo opustila, je PKK še naprej grozila turškim turističnim letoviščem. Svet navaja, da meni, da ta dejanja spadajo v okvir ciljev, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točki (i) in (ii), Skupnega stališča 2001/931, ter nasilnih dejanj, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točka (iii), podtočke (a), (c), (d), (f), (g) in (i), Skupnega stališča 2001/931 (točka 16).
- 87 Svet navaja tudi, da je minister Združenega kraljestva za notranje zadeve 3. decembra 2014 predlog za umik prepovedi PKK zavrnil in njeno ime ohranil. V zvezi s tem Svet trdi, da je imel minister Združenega kraljestva za notranje zadeve na podlagi razpoložljivih dokazov razloge za to, da je menil, da je PKK še vedno udeležena pri terorističnih dejanjih, saj je storila teroristična dejanja v smislu člena 1(2) Skupnega stališča 2001/931 in pri njih sodelovala. Svet tako poudarja, da se je minister Združenega kraljestva za notranje zadeve oprl zlasti na to, da je PKK maja 2014 izvedla tri ločene napade, od katerih je bil eden izveden 13. maja 2014, pri čemer sta bila v njem na gradbišču vojaškega oporišča v kraju Tunceli (Turčija) ranjena vojaka, in na to, da je PKK avgusta 2014 napadla elektrarno in ugrabila tri kitajske inženirje (točka 17). Svet navaja tudi, da je PKK oktobra 2014 opozorila, da bo, če Turčija ne bo ukrepala proti skupini „Islamska država“, krhek mirovni proces, v katerem je sodelovala, prekinjen (točka 18).
- 88 Nazadnje, Svet navaja, da elementi, opisani v točkah 86 in 87 zgoraj, spadajo v okvir ciljev, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točki (i) in (ii), Skupnega stališča 2001/931, ter terorističnih dejanj, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točka (iii), podtočke (a), (c), (d) in od (f) do (i), Skupnega stališča 2001/931 (točka 19).
- 89 Drugič, glede priloge B k utemeljitvi, ki se nanaša na francoske sodne odločbe, Svet v tej prilogi med drugim navaja, da je tribunal de grande instance de Paris (okrožno sodišče v Parizu) v sodbi z dne 2. novembra 2011 društvo CCK Ahmet Kaya obsodilo zaradi sodelovanja v hudodelski združbi v okviru priprav na teroristično dejanje in zaradi financiranja teroristične dejavnosti. Svet na eni strani poudarja tudi, da je to obsodbo potrdilo cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) s sodbo

z dne 23. aprila 2013 in nato po pritožbi še Cour de cassation (kasacijsko sodišče) s sodbo z dne 21. maja 2014, ter na drugi strani, da so ta tri sodišča, vsako v svoji sodbi, ugotovila, da je društvo CCK Ahmet Kaya „zakonita krinka“ PKK v Franciji (točke od 11 do 14, 20 in 21). Poleg tega Svet poudarja, da sta tribunal de grande instance de Paris (okrožno sodišče v Parizu) in cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) menili, da je PKK mogoče opredeliti kot „teroristično organizacijo“. Svet v zvezi s tem poudarja, da se je cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) med drugim oprlo na vrsto napadov, ki so bili v letih 2005 in 2006 izvedeni v Turčiji ter pripisani neposredno PKK ali TAK, pri čemer je treba TAK šteti za oboroženo vejo PKK, ter na vrsto prostovoljnih dogodkov in napadov z molotovkami v Franciji in Nemčiji leta 2007 (točke od 15 do 19). Svet ugotavlja, da teroristična dejanja, ki so jih francoski sodni organi pripisali PKK, spadajo na področje uporabe člena 1(3), prvi pododstavek, točka (i), člena 1(3), prvi pododstavek, točka (ii), in člena 1(3), prvi pododstavek, točka (iii), podtočki (a) in (b), Skupnega stališča 2001/931 (točka 22).

- 90 Tretjič, glede priloge C k utemeljitvi, ki se nanaša na opredelitvi kot FTO in SDGT, Svet v tej prilogi med drugim navaja, da je bila opredelitev kot FTO sprejeta 8. oktobra 1997, opredelitev kot SDGT pa 31. oktobra 2001 (točki 3 in 4).
- 91 Dalje navaja, da opredelitve kot FTO po petih letih po uradni dolžnosti preveri United States Secretary of State (zunanji minister Združenih držav, Združene države Amerike), če opredelitev medtem ni bila preklicana. Zadevni subjekt lahko vsake dve leti tudi sam zahteva, da se opredelitev, ki se nanaša nanj, prekliče, pri čemer predloži dokaze, ki dokazujejo, da so se okoliščine, na podlagi katerih je bil opredeljen kot FTO, vsebinsko spremenile. Tudi zunanji minister Združenih držav in United States Congress (kongres Združenih držav Amerike) lahko po uradni dolžnosti prekliceta opredelitev kot FTO. Poleg tega zadevni subjekt lahko pri Circuit Court of Appeals for the District of Columbia (zvezno pritožbeno sodišče v okrožju Kolumbija, Združene države) vloži tožbo zoper to, da je opredeljen kot FTO. Glede opredelitev kot SDGT Svet navaja, da se te ne preverjajo periodično, da pa jih je mogoče izpodbijati pri višjih in nižjih zveznih sodiščih (točke od 8 do 11). Svet ugotavlja tudi, da opredelitvi tožeče stranke kot FTO in SDGT nista bili izpodbijani pri višjih in nižjih sodiščih ter da nista predmet nobenega sodnega postopka v teku (točki 11 in 12). Glede postopka preverjanja in opisa razpoložljivih pravnih sredstev Svet meni, da ameriška zakonodaja, ki se uporablja, zagotavlja varstvo pravice do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva (točka 13).
- 92 Svet poudarja tudi, da so se ameriški organi pri opredelitvi kot FTO in SDGT med drugim oprli na napade PKK. V zvezi s tem navaja, da poročilo o terorizmu za leto 2013, ki ga je izdalo ministrstvo za zunanje zadeve Združenih držav, vsebuje konkretne razloge, iz katerih je bila sprejeta in ohranjena opredelitev PKK kot FTO, in sicer napad na turški vojaški konvoj 22. avgusta 2012, v katerem je bilo ubitih pet vojakov, sedem pa jih je bilo ranjenih; ugrabitev treh turških politikov poleti 2012; bombni atentat 4. novembra 2012 v bližini poročnega slavja, v katerem sta bila ubita otroka, pri čemer je bilo ranjenih tudi 26 oseb in poškodovanih več poslovnih objektov, ter oboroženi spopadi 18. novembra 2012, v katerih je bilo ubitih pet vojakov, eden pa je bil ranjen. Svet navaja, da ti dogodki spadajo v okvir ciljev, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točke (i), (ii) ali (iii), Skupnega stališča 2001/931, ter terorističnih dejanj, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točka (iii), podtočke od (a) do (c) in (f), Skupnega stališča 2001/931 (točke od 14 do 17).
- 93 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da se je Svet pri ohranitvi imena tožeče stranke na spornih seznamih na eni strani oprl na to, da so odločbe, ki so opredeljene kot odločbe pristojnih organov v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, še v veljavi, in na drugi strani na svojo presojo glede neobstoja elementov, ki kažejo na to, da bi bilo treba ime PKK umakniti s spornih seznamov, ter glede razlogov, ki so upravičili vpis imena PKK na sporne sezname in ki so še vedno upoštevni.
- 94 Splošno sodišče meni, da je treba najprej preizkusiti zadostnost obrazložitve posebnih in konkretnih razlogov, iz katerih je Svet štel, da je treba ime tožeče stranke ohraniti na spornih seznamih.

- 95 V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da če ob upoštevanju preteklega časa in glede na spremembe razmer v obravnavani zadevi zgolj na podlagi dejstva, da nacionalna odločba, ki je bila podlaga za prvotno uvrstitev, ostane veljavna, ni več mogoče ugotoviti, da tveganje vpletenosti zadevne osebe ali subjekta v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, se mora Svet pri ohranitvi imena te osebe ali tega subjekta na tem seznamu opreti na posodobljeno presojo položaja, ob upoštevanju novejših dejstev, ki kažejo na to, da to tveganje še vedno obstaja (glej sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 96 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je med sprejetjem odločb, ki so bile podlaga za prvotno uvrstitev imena tožeče stranke na sporne sezname, in sprejetjem spornih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, ter med prvotnim vpisom imena tožeče stranke na sporne sezname in sprejetjem izpodbijanih aktov minilo veliko časa. Odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve je bil namreč sprejet leta 2001. PKK je bila opredeljena kot FTO leta 1997 in kot SDGT leta 2001. Nazadnje, ime PKK je bilo prvič vpisano na sporne sezname leta 2002. Izpodbijani akti, navedeni v točki 81 zgoraj, pa so bili sprejeti med 26. marcem 2015 in 4. avgustom 2017.
- 97 Tak časovni razmik več kot desetih let sam po sebi zadostuje za ugotovitev, da presoja iz odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve ter opredelitvi kot FTO in SDGT niso več zadoščale za presojo nadaljevanja obstoja tveganja vpletenosti tožeče stranke v teroristična dejanja na dan sprejetja izpodbijanih aktov. Svet bi zato moral ohranitev imena PKK na spornih seznamih opreti na novejšje elemente, ki bi dokazovali, da tveganje vpletenosti tožeče stranke v teroristične dejavnosti še vedno obstaja. Zato je treba ugotoviti, da odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve ter opredelitvi kot FTO in SDGT, čeprav so še vedno v veljavi, sami po sebi ne pomenijo zadostne pravne podlage za utemeljitev izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko.
- 98 Ugotoviti je sicer treba, da Svet v utemeljitvi izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, omenja druge elemente, ki so novejši. Tako omenja sprejetje francoskih sodnih odločb. Omenja tudi več dogodkov, ki so bili pripisani PKK in na katere so se pristojni organi oprli pri sprejetju ali ohranitvi odloka ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve, opredelitvi kot FTO in SDGT ter francoske sodne odločbe. Svet je te dogodke opredelil za teroristična dejanja. Svet navaja tudi, da ni opazil elementov, ki kažejo na to, da je treba ime tožeče stranke umakniti s spornih seznamov.
- 99 Vendar je treba ugotoviti, da Svet ni obrazložil, zakaj meni, da je na podlagi teh elementov mogoče pravno zadostno ugotoviti, da tveganje vpletenosti tožeče stranke v teroristične dejavnosti še vedno obstaja.
- 100 Prvič, glede francoskih sodnih odločb je treba ugotoviti, da se, čeprav so bile sprejete med 2. novembrom 2011 in 21. majem 2014, opirajo na dejstva, ki so veliko starejša, pri čemer se je zadnje med njimi zgodilo približno od osem do deset let pred sprejetjem izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj. Tak časovni razmik sam po sebi zadostuje za ugotovitev, da presoja iz francoskih sodnih odločb ni več zadoščala za presojo nadaljevanja obstoja tveganja vpletenosti tožeče stranke v teroristična dejanja na dan sprejetja teh izpodbijanih aktov.
- 101 Poleg tega tožeča stranka ni bila stranka v sodnih postopkih, v katerih so bile izdane sodbe tribunal de grande instance de Paris (okrožno sodišče v Parizu), cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) in francoskega Cour de cassation (kasacijsko sodišče). Svet v točkah 13, 14 in 21 priloge B k utemeljitvi sicer navaja, da iz teh sodnih odločb izhaja, da je društvo CCK Ahmet Kaya „zakonita krinka“ PKK v Franciji. Vendar je takšna opredelitev dvoumna zlasti glede na to, da je bilo društvo CCK Ahmet Kaya obsojeno zaradi financiranja teroristične dejavnosti v zvezi z njegovo vlogo podpore PKK. Francosko Cour de cassation (kasacijsko sodišče) je namreč s tem, da je ugotovilo, da je društvo CCK Ahmet Kaya „ob seznanjenosti njegovih predstavnikov, v obravnavanem primeru *de facto* vodstva, navedenega zgoraj, zagotovilo dejansko logistično in finančno pomoč organizaciji, ki je opredeljena kot teroristična“, posredno potrdilo, da je treba šteti, da sta društvo CCK Ahmet Kaya in PKK različna

subjekta. Svet zato ni zadostno obrazložil, zakaj je te francoske sodne odločbe štel za odločbe pristojnih organov „v zvezi z zadevnimi osebami, skupinami in subjekti“ v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931.

- 102 Zato je treba ugotoviti, da francoske sodne odločbe, čeprav ostajajo v veljavi, same po sebi niso zadostna podlaga za utemeljitev izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, in tudi ne omogočajo odprave nezadostne obrazložitve, navedene v točki 97 zgoraj.
- 103 Drugič, glede dogodkov, na katere se je minister Združenega kraljestva za notranje zadeve oprl v svojem odloku z dne 3. decembra 2014 o zavrnitvi predloga za umik prepovedi PKK, je treba ugotoviti, da tožeča stranka v prilagoditveni vlogi z dne 26. maja 2015 izrecno izpodbija pripisljivost teh dogodkov PKK in zadostnost predloženih informacij za ugotovitev, da ti dogodki spadajo v okvir ciljev, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točke od (i) do (iii), Skupnega stališča 2001/931, ter nasilnih dejanj, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točka (iii), podtočke od (a) do (k), Skupnega stališča 2001/931.
- 104 V zvezi s tem je iz sodne prakse razvidno, da lahko zadevna oseba ali subjekt v okviru tožbe, vložene zoper ohranitev njegovega imena na spornem seznamu, izpodbija vse elemente, na katere se Svet opira, da bi dokazal, da tveganje njegove vpletenosti v teroristične dejavnosti še vedno obstaja, ne glede na to, ali so bili ti elementi pridobljeni iz nacionalne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organi, ali iz drugih virov. Svet mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost navedenih dejstev, sodišče Unije pa mora preveriti njihovo vsebinsko pravilnost (glej sodbo z dne 26. julija 2017, Svet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 105 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da utemeljitev izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, ne vsebuje nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, da je Svet dejansko preveril in skušal dokazati utemeljenost zatrjevanih dejstev. Svet tudi v postopku na tej stopnji ni predložil dokazov, ki bi dokazovali utemeljenost teh dejstev. Svet se v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 104 zgoraj, ne more omejiti, kot je to storil v obravnavanem primeru, na ponovitev razlogov iz odločbe pristojnega organa, ne da bi sam preveril utemeljenost. Na podlagi obrazložitve izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, torej ni mogoče ugotoviti, ali je Svet izpolnil svojo obveznost preveritve, ki jo ima v zvezi s tem, Splošno sodišče pa ne more izvesti nadzora vsebinske pravilnosti zatrjevanih dejstev.
- 106 Zato je treba ugotoviti, da to, da je bil odlok ministra Združenega kraljestva za notranje zadeve decembra 2014 potrjen na podlagi dogodkov, ki naj bi jih PKK storila maja in avgusta 2014, ne more odpraviti nezadostne obrazložitve, navedene v točki 97 zgoraj.
- 107 Tretjič, glede dogodkov, na katere so se ameriški organi oprli pri sprejetju ali ohranitvi opredelitev kot FTO in SDGT, je treba ugotoviti, da tožeča stranka v prilagoditveni vlogi z dne 26. maja 2015 izrecno izpodbija zadostnost predloženih informacij za ugotovitev, da ti dogodki spadajo v okvir ciljev, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točke od (i) do (iii), Skupnega stališča 2001/931, ter nasilnih dejanj, navedenih v členu 1(3), prvi pododstavek, točka (iii), podtočke od (a) do (k), Skupnega stališča 2001/931.
- 108 Ugotoviti je treba tudi, da utemeljitev izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, ne vsebuje nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, da je Svet dejansko preveril in skušal dokazati utemeljenost zatrjevanih dejstev. Svet tudi v postopku na tej stopnji ni predložil dokazov, ki bi dokazovali utemeljenost teh dejstev. Nasprotno, Svet ni zmožen z gotovostjo navesti posebnih in konkretnih razlogov, na katerih temeljita opredelitvi kot FTO in SDGT. Natančneje, glede letnih poročil o terorizmu, ki jih izda ministrstvo za zunanje zadeve Združenih držav, Svet v dupliki izrecno

priznava, da „čeprav je dejansko mogoče, da ta poročila odražajo informacije, na podlagi katerih Združene države nek subjekt opredelijo kot FTO ali se odločijo, da njegovo opredelitev kot FTO ohranijo“, „to ni nujno tako“ (duplika, točka 115).

- 109 Vendar se Svet v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 104 zgoraj, ne more omejiti, kot je to storil v obravnavanem primeru, na ponovitev razlogov iz odločbe pristojnega organa, ne da bi sam preveril utemeljenost. To velja še toliko bolj, ker zadevne odločbe ni sprejel pristojni organ države članice. Na podlagi obrazložitve v zvezi z izpodbijanimi akti, navedenimi v točki 81 zgoraj, torej ni mogoče ugotoviti, ali je Svet izpolnil svojo obveznost preveritve, ki jo ima v zvezi s tem, Splošno sodišče pa ne more izvesti nadzora vsebinske pravilnosti zatrjevanih dejstev.
- 110 Četrtrič, glede neobstoja elementov, ki kažejo na to, da bi bilo treba ime tožeče stranke umakniti s spornih seznamov, je treba ugotoviti, da je tožeča stranka Svetu predložila nekatere elemente, za katere meni, da lahko kažejo na to, da je treba ime PKK umakniti s spornih seznamov, med drugim v dopisu z dne 6. marca 2015, s katerimi je odgovorila na dopis Sveta, v katerem je ta tožečo stranko obvestil, da namerava njeno ime ohraniti na spornih seznamih.
- 111 V skladu s sodno prakso mora pristojni organ Unije, če zadevna oseba predloži pripombe v zvezi z obrazložitvenim memorandumom, skrbno in nepristransko preizkusiti utemeljenost zatrjevanih razlogov glede na pripombe in morebitne razbremenilne dokaze, priložene tem pripombam (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 114).
- 112 Ne da bi se zahteval podroben odgovor na pripombe, ki jih je predložila zadevna oseba, obveznost obrazložitve, določena v členu 296 PDEU, pomeni, da mora zadevna institucija navesti posamične, posebne in konkretne razloge, na podlagi katerih se šteje, da je treba za zadevno osebo uvesti omejevalne ukrepe (sodba z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 116).
- 113 Vendar je treba ugotoviti, da utemeljitev izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, ne vsebuje nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, da je Svet dejansko preveril elemente, ki jih je predložila tožeča stranka. Utemeljitev izpodbijanih aktov sicer vsebuje navedbo, da je Svet preučil, ali razpolaga z elementi, ki kažejo na to, da bi bilo treba ime PKK umakniti s spornih seznamov, in ugotovil, da nima nobenega takega elementa (točka 9). Čeprav taka splošna navedba morda lahko zadošča, če osebe, skupine ali subjekti, na katere se nanašajo ukrepi zamrznitve sredstev, niso podali nobenih navedb, pa to ni tako, kadar, kot v obravnavanem primeru, tožeča stranka predloži elemente, za katere meni, da lahko upravičijo umik njenega imena s spornih seznamov, ne glede na vprašanje utemeljenosti teh elementov. V tem primeru mora namreč Svet v utemeljitvi na te elemente odgovoriti, pa čeprav na kratko.
- 114 Te nezadostne obrazložitve ne more odpraviti dejstvo, da je Svet v dopisu z dne 27. marca 2015, navedenem v točki 19 zgoraj, navedel, da to, da so med skupinami, ki se bojujejo proti skupini „Islamska država“, skupine Kurdov, ni vplivalo na njegovo presojo, da PKK izpolnjuje merila za uvrstitev na seznam iz Skupnega stališča 2001/931. Ugotoviti je namreč treba, da je na eni strani ta dopis poznejši od sprejetja Uredbe 2015/513 in Sklepa 2015/521 ter da na drugi strani Svet ne navaja konkretnih elementov, na podlagi katerih je ugotovil, da tveganje vpletenosti tožeče stranke v teroristične dejavnosti še vedno obstaja.
- 115 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da Svet v utemeljitvi izpodbijanih aktov, navedenih v točki 81 zgoraj, ni zadostno obrazložil posebnih in konkretnih razlogov za ohranitev imena tožeče stranke na spornih seznamih. Zato je treba ugotoviti, da obrazložitev izvedbenih uredb 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 in 2017/1420 ter sklepov 2015/521, 2015/1334 in 2017/1426 ni zadostna.

Sklep

- 116 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je Svet kršil obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU. Iz tega sledi, da je treba sedmi tožbeni razlog sprejeti in da ta ugotovitev sama po sebi upravičuje razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov v delu, v katerem se ti nanašajo na tožečo stranko (glej v tem smislu sodbo z dne 7. decembra 2011, HTTS/Svet, T-562/10, EU:T:2011:716, točka 40).
- 117 Glede na vse zgoraj navedeno je treba izpodbijane akte razglasi za nične, ne da bi bilo treba preučiti druge trditve in tožbene razloge, navedene v utemeljitev te tožbe. Predlog tožeče stranke, naj Splošno sodišče ugotovi, da se Uredba št. 2580/2001 zanj ne uporablja, je treba po umiku prvega tožbenega razloga, na katerem je ta zahteva temeljila, zavriniti.

Časovni učinki razglasitve ničnosti izpodbijanih aktov

- 118 Ugotoviti je treba, da so bili izpodbijani akti spremenjeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2018/468 z dne 21. marca 2018 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1420 (UL 2018, L 79, str. 7) ter s Sklepom Sveta (SZVP) 2018/475 z istega dne o posodobitvi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931, in razveljavitvi Sklepa 2017/1426 (UL 2018, L 79, str. 26), ki sta od 23. marca 2018 nadomestila sporne sezname in podaljšala uporabo omejevalnih ukrepov v zvezi s tožečo stranko.
- 119 Za tožečo stranko zdaj torej velja nov omejevalni ukrep. Iz tega sledi, da razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov v delu, v katerem se ti nanašajo na tožečo stranko, ne pomeni, da se njeno ime umakne s spornih seznamov.
- 120 Učinkov izpodbijanih aktov v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, zato ni treba ohraniti.

Stroški

- 121 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Svet ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.
- 122 Poleg tega v skladu s členom 138(1) Poslovnika države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Komisija in Združeno kraljestvo zato nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 125/2014 z dne 10. februarja 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 714/2013 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na Kurdistan Workers' Party (PKK).**
- 2. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 790/2014 z dne 22. julija 2014 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 125/2014 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.**

3. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/513 z dne 26. marca 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe št. 790/2014 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
4. Sklep Sveta (SZVP) 2015/521 z dne 26. marca 2015 o posodobitvi in spremembi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, in razveljavitvi Sklepa 2014/483/SZVP se razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na PKK.
5. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/1325 z dne 31. julija 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/513 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
6. Sklep Sveta (SZVP) 2015/1334 z dne 31. julija 2015 o posodobitvi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, in razveljavitvi Sklepa 2015/521 se razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na PKK.
7. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/2425 z dne 21. decembra 2015 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/1325 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
8. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2016/1127 z dne 12. julija 2016 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2015/2425 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
9. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/150 z dne 27. januarja 2017 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2016/1127 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
10. Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/1420 z dne 4. avgusta 2017 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu ter razveljavitvi Izvedbene uredbe 2017/150 se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na PKK.
11. Sklep Sveta (SZVP) 2017/1426 z dne 4. avgusta 2017 o posodobitvi seznama oseb, skupin in subjektov, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, in razveljavitvi Sklepa (SZVP) 2017/154 se razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na PKK.
12. V preostalem se predlog za razglasitev neuporabe Uredbe Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu v delu, v katerem se ta uredba nanaša na PKK, zavrne.
13. Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške družbe PKK.
14. Evropska komisija ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosita svoje stroške.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Póťtorak

Perillo

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 15. novembra 2018.

Podpisi